

Î N C H E I E R E

14 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu capital străin „Glas Troesch” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu capital străin „Glas Troesch” societate cu răspundere limitată împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, casată integral hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 04 februarie 2014 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 29 iulie 2013, ÎCS „Glas Troesch” SRL a depus o cerere de chemare împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 17 februarie 2012, între ÎCS „Euroconfort” SRL (denumirea modificată prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 09 iulie 2013 în ÎCS „Glas Troesch” SRL) și pârâtă a fost încheiat contractul nr. 6000491 privind transportarea mărfurilor export-import.

Menționează că la 07 noiembrie 2012, în adresa ÎCS „Euroconfort” SRL a sosit marfa – Geam float, nearmat cu grosime 4 mm „Eurofloat” de la firma „Euroglas Polska Sp.zo.o”, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de trăsură feroviară nr. 251591877 (18088), cărauș Calea Ferată din Moldova.

Susține că în procesul de descărcare a încărcăturii a fost depistat că încărcătura – 1 pachet Geam float, nearmat cu grosime 4 mm „CLEAR FLOAT”, costul de 456,88 Euro, este deteriorată complet, fapt ce se confirmă prin actul de expertiză nr. 325771 din 14 noiembrie 2012, întocmit de către Camera de Comerț și Industrie și procesul-verbal comercial nr. 000101/13 din 08 noiembrie 2012, întocmit de către CFM. La descărcarea mărfii au participat reprezentanții pârâtei, V. Gridin și M. Vahonschi.

Afirmă că pe parcursul transportării încărcăturii, pârâta nu a respectat regimul de transportare necesar pentru a evita deteriorarea mărfii transportate, nefiind stabilite cauzele care exclud culpa acesteia în partea neasigurării integrității mărfurilor transportate.

Invocă că conform art. 130 alin. (1) lit. b) și c) și (2) din Codul transportului feroviar, calea ferată repară prejudiciul, produs în timpul transportului de mărfuri, în cazul: deteriorării (alterării) mărfurilor – în mărimea sumei cu care s-a diminuat valoarea lor, iar dacă recuperarea mărfurilor deteriorate (alterate) este imposibilă – în mărimea valorii lor și pierderii, lipsei sau deteriorării (alterării) mărfurilor predate pentru transport cu valoare declarată – în mărimea valorii declarate sau a cotei valorii declarate, corespunzătoare părții pierdute, lipsă sau deteriorate (alterate). Valoarea mărfurilor se determină conform prețului indicat în factura vânzătorului sau în contract, iar în lipsa acestora – la prețul perceput, de regulă, în împrejurări comparabile, pentru mărfuri similare.

Mai invocă că conform facturii VAT (invoice) nr. FV7980/2012/F57 din 24 octombrie 2012, costul 1 pachet Geam float, nearmat cu grosime 4 mm „CLEAR FLOAT” constituie 456,88 Euro.

Menționează că conform art. 1014 alin. (3) din Codul civil, în afară de plata despăgubirilor prevăzute la alin. (1), urmează a fi restituite taxele de transport, taxele vamale și alte cheltuieli de transport și, anume, în cazul pierderii totale a încărcăturii – integral, iar în cazul pierderii parțiale - parțial.

Susține că conform invoice-ului nr. 0402-AC din 06 octombrie 2012 de la ÎM „Moldromuketrans” SRL, cheltuielile pentru serviciile de expediere – transportare constituie 37570 lei, respectiv costul serviciului de expediere – transportare a 1 pachet Geam float constituie 1174,06 lei.

Afirmă că cheltuielile de devamare a mărfii, conform calculului procedurilor vamale din 08 noiembrie 2012, constituie 51979,78 lei.

Invocă că suma totală a prejudiciului material cauzat constituie 456,88 Euro și 2798,42 lei.

Mai invocă că la 11 ianuarie 2013, reclamanta a înaintat pârâtei pretenția privind restituirea prejudiciului material, însă la 16 aprilie 2013, pârâta, prin scrisoarea nr. 2/221-MIO, a respins pretenția.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârâtă a sumei de 2798,42 lei și 456,88 Euro conform ratei oficiale de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data executării și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 februarie 2014 acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul ÎCS „Glas Troesch” SRL suma de 458,88 Euro în valută națională la momentul executării hotărârii și suma de 4598,42 lei, cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată în sumă de 2369,86 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014 a fost admis apelul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă. A fost încasată de la ÎCS „Glas Troesch” SRL în beneficiul ÎS „Calea Ferată din Moldova” taxa de stat în sumă de 277,39 lei.

La 18 noiembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, ÎCS „Glas Troesch” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu restituirea cheltuielilor de judecată.

Recurenta ÎCS „Glas Troesch” SRL, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel.

Menționează că nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că conform art. 268 lit. d) din Codul civil, termenul special de prescripție pe litigiile care izvorăsc din contractul de transport este de 6 luni de zile, deoarece conform art. 1021 din Codul civil, termenul de prescripție în raporturile de transport este de un an. În cazul intenției sau al culpei grave, termenul de prescripție este de 3 ani. Curgerea termenului de prescripție începe: în caz de pierdere parțială, de deteriorare a încărcăturii sau de încălcare a termenului de transportare – din ziua predării încărcăturii către destinatar.

Susține că nu poate fi reținut nici argumentul instanței de apel precum că conform art. 161 din Codul transportului feroviar, acțiunea referitoare la transportul de mărfuri se înaintează în termen de 30 zile de la data înregistrării reclamației, deoarece analizând art. 161 alin. (1) din Codul transportului feroviar, în textul articolului menționat nu se regăsesc cuvintele invocate de instanța de apel și, anume, acțiunea referitoare la transportul de mărfuri se înaintează în termen de 30 zile de la data înregistrării reclamației.

Afirmă că în art. 161 alin. (1) din Codul transportului feroviar sunt prevăzute 3 situații, când acțiunea poate fi înaintată către calea ferată și, anume, satisfacerea parțială a reclamației, respingerea reclamației de către calea ferată și neprimire de la aceasta a răspunsului în termen de 30 de zile de la data înregistrării reclamației.

Invocă că prevederile actului legislativ general (art. 1021 din Codul civil) și prevederile actului legislativ special (art. 161 alin. (2) din Codul transportului feroviar) stabilesc expres termenul de prescripție la acțiunile înaintate căii ferate – 1 (un) an.

Mai invocă că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 994, 1000 și 1021 din Codul civil și art. 161 alin. (2) din Codul transportului feroviar și a interpretat eronat legea și, anume, art. 161 alin. (1) din Codul transportului feroviar.

Prin referința depusă la 22 decembrie 2014 ÎS „Calea Ferată din Moldova” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Glas Troesch” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ÎCS „Glas Troesch” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Întreprinderii cu capital străin „Glas Troesch” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Druță

Ion Corolevschi